

[Christmas Møller.]

Er det Femaarsplanen, er det det System, de har i Australien, hvor Socialdemokratiet har Flertal, og hvor vi ved, hvordan det er gaaet? Jeg tror, den højtærede Statsminister, som er saa forfærdelig stærk til at sige til andre, at de kun hør Talemaader, skulde redegøre for sit Syn paa dette Omraade.

I Anledning af mit Spørgsmaal til den højtærede Statsminister om, hvor mange Penge der vilde blive til Skattelettelse og andet, naar Militærforanstaltninger af anden Karakter end de nuværende blev gennemført, sagde den højtærede Statsminister, at det kunde jeg nok selv regne ud, og det var da heller ikke for det lille Regnestykke, hvor Tallene, efter det, der foreligger for alle, er opgivet, at jeg havde saa stor Interesse, selv om det ærede Medlem Hr. Korsgaard har paavist, at det bliver et overmaade ringe Beløb. Men det, som er af Interesse, er dette, at Statsministeren i en Tid, hvor man ganske utvivlsomt forhandler om en Ogelse af Militærudgifterne i Forhold til det, man har foreslaaet, agiterer med, at hvis man gennemfører disse Foranstaltninger, vil der blive saa mange Millioner Kroner, at vi kan faa Skattelettelse og Socialreform og meget andet derfor.

Jeg tror dog, at denne Debat har vist, at den højtærede Regering, saaledes som man jo var klar over det efter de Forslag, den kom med i Fjor, og efter de Forslag, den har forelagt Rigsdagen i Aar, vil søge at løse de Vanskeligheder, vi nu staar overfor, ikke ved en dybtgaaende Undersøgelse af Krisen og Maaden, hvorpaa man skal træde op overfor den, ikke ved at foreslaa positive Foranstaltninger, som kan skaffe Arbejde, eller søge at trække en Linie op — thi alt for meget kan Staten selvsagt ikke gøre paa dette Omraade —, som anviser Vejen, man bør gaa med Nedsættelse af Udgifterne, men at den nuværende Regering vil søge at klare Dagens og Vejens Vanskeligheder ved det gamle Middel, som altid har været Socialdemokratiets, nemlig ved at give nogle Millioner til Arbejdsløshedsunderstøttelse.

Den højtærede Regering kan imidlertid ikke forvente, den højtærede Regering har ingen Ret til at forvente, at man fra mit Partis Side i en Tid, hvor man aldeles ikke vil gaa ind til Ondets Rod og tage fat paa dette, ganske stille og roligt skulde sige, at den økonomiske Politik, som blot skaber nye Udgifter, er den rigtige. Derfor tror jeg, den højtærede Regering, som var saa

umaadelig stærk i Krav til os andre — det har jeg paavist baade i Gaar og i Dag — hurtigst muligt skulde søge at tage fat paa den Løsning af Spørgsmaalet, som er den eneste rigtige og naturlige: at søge Beskæftigelsen øget her i Landet.

Niels Frederiksen: Jeg ser, at Venstres Ordfører, det ærede Medlem Hr. Krag har forladt Salen, efter at han har sat vor Taalmodighed og Udholdenhed haardt paa Prøve. Jeg beklager dette, da jeg havde tænkt at rette et Par Bemærkninger til det ærede Medlem angaaende de Udtalelser, han fremførte i sin sidste lange Tale. Det ærede Medlem gjorde sig nemlig skyldig i en Fejltagelse, naar han karakteriserede de af mig fremførte Bemærkninger som et Udtryk for, at jeg som Partiets Ordfører var nødstedt, at jeg manglede Stof og derfor talte om andet end det, der forelaa her til Forhandling. Ganske vist kan jeg godt forstaa, at det ærede Medlem Hr. Krag kan komme til den Anskuelse. Der er jo den Forskel paa ham og undertegnede, at han mangler i hvert Tilfælde aldrig Ord. Jeg tror, at hvad det angaar at finde Ord til en lang Tale om lidt Stof, har det ærede Medlem Hr. Krag Rekorden her i dette Ting.

Jeg vil blot gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at jeg begyndte min Tale med at sige, at det Svar, den højtærede Statsminister gav paa den stillede Forespørgsel, var Udtryk ikke alene for Regeringens Synspunkt, men ogsaa for Opfattelsen og Bedømmelsen indenfor de to Partier, der støtter Regeringen, og saa fandt jeg ingen Anledning til at gentage den højtærede Statsministers Tale. Jeg kan godt forstaa, at havde det været det ærede Medlem Hr. Krag, der skulde holde en Tale, saa kunde han ikke havde nøjedes med at henvise til det, der var sagt i Forvejen, det vilde slet ikke tilfredsstille hans Lyst til at bruge mange Ord, og derfor kan jeg ogsaa forstaa, at han kom til det Resultat, at det var paa Grund af en Nødssituation, jeg talte om noget andet.

Det, jeg anførte i mine Bemærkninger, var: hvilken Værdi ligger der i den overfor Statsministerens Redegørelse fremførte Kritik? Indeholder de Bemærkninger, der under Debatten er fremsat fra Oppositionspartierne, en Klaring af Forholdene, saaledes at den siddende Regering og Flertallet i Tinget kan faa Indtryk af, at man fra Oppositionens Side med Ansvar overfor Landet har Midler, som er bedre end de foreslaaede? Det var det, jeg lyste efter, jeg prøvede paa